

कन्दलिन् BHARTṚ. 1, 42 (Spr. 2832) bedeutet wohl mit *Blüthen der Kandall bedeckt*. m. N. pr. s. u. कन्धडि.

कन्दलीकार (क^० + 1. कार) m. Verfasser der Kandall, Bez. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 244, a, No. 606.

कन्दु 1) Röstpfanne Schol. zu KĀTJ. Ça. 4, 7, 16. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 83, b, 17.

कन्दुक 1) UśĒVAL. zu UṆĀDIS. 1, 15. शिरोभिः कन्दुकक्रीडा किं कारय-
सि वानरान् SĀH. D. 187, 10. KATHĀS. 121, 259. Kugel: शर्करा: सूक्ष्मकन्द-
का: Schol. zu KĀTJ. Ça. 16, 3, 19. — 2) vgl. Spr. 2034. — 3) = कन्दु
Röstpfanne Schol. zu KĀTJ. Ça. 4, 7, 16. — Welche Bed. hat aber das
m. in Verz. d. Oxf. H. 87, a, 9?

कन्दुकेश्वरलिङ्ग n. N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 71, a, 44.

कन्दुशाला (कन्दु + शा^०) f. Küche TIRHĀDIT. im ÇKDr. u. गोकुल.

कन्यका 2) VARĀH. BRH. 27, 16. — 3) Aloe indica Royle RĀĒAN. im
ÇKDr. unter घृतकुमारी. — 4) Bein der Durgā BHĀG. P. 10, 2, 12.

कन्यकागार (कन्यका + ग^० oder ग्रा^०) Gynaeceum BHĀG. P. 10, 62, 30.

कन्यकुब्जा KATHĀS. 76, 8. Verz. d. Oxf. H. 148, a, 25. 152, a, N. 3. 338,
b, 21. 339, b, 32. देश 332, b, 8. कुब्जा HALĀJ. 2, 132.

कन्यला lies AV. st. RV.

कन्या UśĒVAL. zu UṆĀDIS. 4, 111 (streiche Uṇ. 4, 113). — 2) VARĀH.
BRH. S. 12, 14. 42, 7. 102, 3. BRH. 11, 7. 18, 2. WEBER, ÇJOT. 102. Verz.
d. Oxf. H. 97, b, 32. — 3) eine Form der Durgā BHĀG. P. 10, 79, 17.

कन्याकुमारी (क^० + कु^०) f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 149, a, 5.

कन्यागर्भ (क^० + गर्भ) m. das Kind eines unverheiratheten Frauen-
zimmers MBH. 12, 49.

कन्यापाल 1) wohl fehlerhaft für कन्यापाण. — 2) पालवणिञ् wohl
fehlerhaft für पान^० u. कन्यापाल als Synonym davon — für कल्या-
पाण; vgl. u. खण्डपाल.

कन्यापुत्र (क^० + पुत्र) m. der Sohn eines unverheiratheten Frauen-
zimmers HALĀJ. 2, 346.

कन्यापुर BHĀG. P. 10, 62, 26. घग्नेः पुरे नरः स्त्रावा घग्निन्यापुरे वसेत्
MBH. 13, 1729.

कन्यासंप्रयुक्तक (क^० + सं^०) n. Titel eines Abschnitts im Kāmasūtra
Verz. d. Oxf. H. 213, b, 12. 17. 37.

कन्धर्प m. N. pr. eines Mannes HALL 136.

कपट 1) UśĒVAL. zu UṆĀDIS. 4, 81. पुरुष ein falscher Mann d. i. kein
wirklicher Mann, Strohmann Spr. 3737. स्त्रिया KATHĀS. 74, 170. In der
Dramatik ist कपट मायया यत्र रूपमन्यदिभाव्यते SĀH. D. 473. 471. das
sowenig genannte Schauspiel ist त्रिकपट 313. कपटः पुनः । स्वभाविकः
कृत्रिमश्च देवज्ञः 316.

कपटैत्य (क^० + दै^०) m. N. pr. eines Daitja oder ein betrügerisch
als Daitja auftretender Mann Verz. d. Oxf. H. 78, b, 11.

कपटेश्वर (कपट + ई^०) n. N. pr. eines Heilighums Çiva's KATHĀS. 31, 48.

कपर्दक 1) Otterköpfchen Spr. 3812.

कपर्दिकारिका (कपर्दिन् + का^०) f. pl. Bez. bestimmter Kārikā Verz.
d. Oxf. H. 277, b, 5 v. u.

कपर्दिन् m. Çiva Spr. 4703. einer der 11 Rudra Verz. d. Oxf. H.
82, b, 26. कपर्दिस्वामिन् SĀH. zu RV. I, 338, 6. कपर्दिनी f. N. pr. der

Schutzgöttin der Bhṛgu Verz. d. Oxf. H. 19, a, 6.

कपर्दिभाष्य (कपर्दिन् + भा^०) n. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H.
283, a, 28.

कपर्दिविनायकव्रत n. Bez. einer best. Begehung Verz. d. Oxf. H. 284,
b, 24. Was soll das lange ई?

कपर्दिशिलिङ्ग n. N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 71, a, 2.

कपर्दिश्रुतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 32.

कपल ÇĀKH. Br. 30, 4.

कपाट MBH. 3, 1883 erklärt NĪLAK. durch वनस्तटाघात ein Schlag auf
den Brustkasten (vgl. कपाटवत्स RAGH. 3, 34); Andere lesen कपाटे नि-
जयान und fassen कपाट als N. pr. einer Stadt.

कपाल 1) eine Schale zum Zudecken, Deckel BUĀSHĀP. 10; vgl. ÅCV.
GṆU. 4, 3, 10 (steht u. 2.). — 8) m. ein zwischen Gleichen oder unter
gleichen Bedingungen (im Verhältniss von Krug zu Deckel) abgeschlossenes
Bündniss KĀM. NĪTIS. 9, 2. 5 (Spr. 3863). — 10) N. pr. eines Lehrers
(v. l. कपालिन्) WILSON, Sel. Works 1, 214. pl. N. einer Schule (v. l.
कापाल, कपोल) Ind. St. 3, 264. — 11) N. eines Tantra WILSON, Sel.
Works 1, 249. — Vgl. मक्ष^०.

कपालकेतु m. Bez. eines best. Kometen (केतु) VARĀH. BRH. S. 11, 31.

कपालभाती f. Bez. einer best. Art des Athmens bei Asketen: भस्त्रेय
लोहकाराणां रेचयूरी ससंधौ । कपालभातो विद्याता कफशोथविशोपि-
णी (wohl कफभस्त्रेय^०) || Verz. d. Oxf. H. 234, b, 29. fg. भाती ist vielleicht
= भस्त्रा; vgl. भाता im Mahrattischen.

कपालमाला (क^० + मा^०) f. N. pr. eines Wesens im Gefolge der
Devi WILSON, Sel. Works 2, 39.

कपालमोचन n. wohl das Aufheben der Schalen: माक्ष्मन् Verz.
d. Oxf. H. 8, a, 40. Das Tirtha ist so benannt, weil ein Brahmane
Mahodara in demselben von einer ihm am Beine hängenden Hirn-
schale eines von Rāma erschlagenen Rākshasa sich befreite, MBH.
9, 2255. fgg. Verz. d. Oxf. H. 39, b, 28. 77, b, 15. तीर्थ 66, a, 6.

कपालशिरस् wohl so v. a. mit kahlem Kopfe d. i. im hohen Alter.
Schol.: वङ्गदिनमृतकपालवत् शुक्लं शिरस्तेन सद्ध तेन विद्यमानेनोपल-
तितास्तपसा । — । केचित्तु कपालशिरसेति शरीरोपलक्षणं सशरीराः स्वर्ग-
गता इत्याहुः तत्र.

कपालिका, in Betreff von PAṆĀT. I, 239 vgl. Spr. 1886.

कपालिन् 2) vgl. कापालिन् 3). — 3) KATHĀS. 64, 92. 121, 10. — 4) a) Verz.
d. Oxf. H. 43, b, 24 (Ursprung des Namens). eine Form Bhairava's
250, a, 19. — b) Verz. d. Oxf. H. 82, b, 25. WEBER, RĀMAT. Up. 304. 313.
— d) N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 234, a, 2. HALL 16. — 5)
KATHĀS. 78, 92. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Devi WILSON,
Sel. Works 2, 39.

कपालिन adj. zu Kapālin in Beziehung stehend: शास्त्र Verz. d. Oxf.
H. 46, a, 5. 276, b, 16.

कपालेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 25. 67, b, 11.

कपि adj. braun (वर्णनामन्) UśĒVAL. zu UṆĀDIS. 4, 143. — 7) mit dem
patron. Khārgali als Bein. des Luças KĀTJ. 30. 2. मुनि Verz. d.
Oxf. H. 140, a, No. 280. — Vgl. मक्ष^०, कापेय, काप्य.

कपिकच्छु, मूलानि VARĀH. BRH. S. 76, 4. 9.